

TÈXTEL (2): AYMERICH, AMAT I JOVER (2)

(continuació)

Com ho havia estat el seu pare, Pere Amat Roumens va ser un personatge destacat de Terrassa. Presidí l'Institut Industrial, la Cambra de Comerç i la Caixa d'Estalvis de Terrassa.

El 22 de febrer de 1917 la societat canvià el nom d'Aymerich Amat i Jover per Aymerich i Amat i Josep Aymerich i Carreras substitueix al seu pare Josep Aymerich i Grané, traspassat el 13 de gener anterior. El juny de 1918, Aymerich i Amat junt

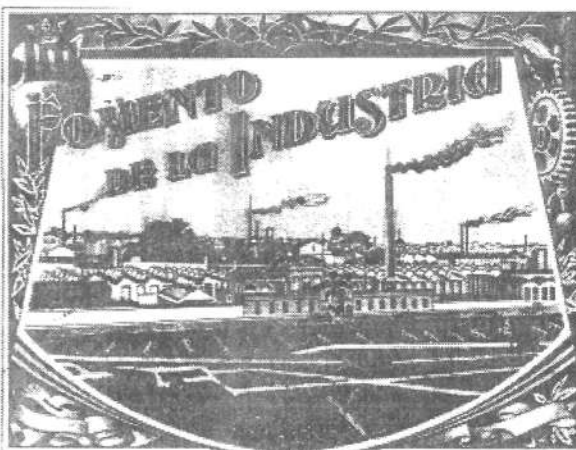
amb Roig Llauger de Terrassa, Mateu Brujas i Cia, Fills de J. Duran en Cmta. i Francesc Sampere i Germà de Sabadell, acorden constituir l'"Agrupación de Fabricantes de Tejidos de Lana" per a fer negocis d'exportació i munten despatx al carrer de Balmes 10 de Barcelona.

El 30 de desembre de 1925 Pau Amat i Boguñà es retira de la societat i el substitueix el seu fill Lluís Amat i Roumens. El capital s'augmenta de 60.000 a 150.000 ptes a raó de 50.000 ptes cada un dels 3 socis: Pere i Lluís Amat Roumens i Josep Aymerich i Carreras.

El 30 de novembre de 1926 la societat trasllada el domicili social al carrer Trafalgar 29 de Barcelona. La distància entre la fàbrica i la comptabilitat comporta molts problemes i poc temps després el 23 de juny de 1927 l'oficina es traslladà novament a Terrassa al carrer de Clarís núm 50, al costat de la fàbrica.

El 21 de juny de 1929

MUSEU DE LA INDÚSTRIA I DEL COMÈRÇ DE TERRASSA

Resolución de la Junta de Administración de la Sociedad de Fomento Industrial de España de 27 de Julio de 1918, en virtud de la cual se acuerda la inscripción de la Sociedad de Fomento Industrial de España en el Registro Mercantil de la provincia de Barcelona, con el objeto de que se le reconozca personalidad jurídica propia, para que pueda adquirir bienes muebles e inmuebles, celebrar contratos, comparecer en juicio, etc., y para que se le reconozca personalidad jurídica propia, para que pueda celebrar contratos, etc., y para que se le reconozca personalidad jurídica propia, para que pueda celebrar contratos, etc.

Número 190v

El de esta vez se publica el presente título en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 2.º de la Ley de 1.º de Julio de 1918, para que el titular de la misma pueda adquirir de todos los derechos que a los interesados se les reconoce y en consecuencia se publica en el Registro Mercantil de la provincia de Barcelona.

Terrassa 21 de Juny 1927

J. Aymerich i Amat
Pau Amat i Boguñà

Aymerich i Amat augmenta el capital a 1.500.000 ptes. repartit entre Pere Amat i Josep Aymerich 637.500 ptes. cadascun i Lluís Amat 225.000.

El 28 de febrer de 1930, Aymerich i Amat i Amorós i Cia., per a disminuir el cost dels articles que necessiten les operacions complementàries d'acabats i aprestos que les dues posseeixen i a la vegada per evitar la competència mútua i recíproca, constitueixen una societat irregular front a tercers que facturarà amb el nom d'Aymerich i Amat. Aquesta es compromet a no fabricar articles per a senyora, mentre que Amorós i Montané no fabricarà draperia per a home.

El 13 de gener de 1937 l'empresa es col·lectivitzada en una acta on es designa director a Pau Rocabert i Aymerich; delegat de la Generalitat a Josep Padrós i Roca i a aquest últim i a Miquel Scafa Ros perquè, indistintament i junt al director representin legalment l'empresa.

Ja a la postguerra —el 21 de febrer de 1944— el capital s'ampliarà a 2.050.000 ptes. Pere Amat Roumens rebaixa la seva participació a 50.000 ptes, entren a la societat els seus fills Joaquim i Pere Amat Llopart amb una aportació de 450.000 i 400.000 ptes. respectivament. Lluís Amat Roumens amplia la seva part fins a 300.000. En total la família Amat participa amb 1.200.000 ptes. i les restants 850.000 correspondran a Josep Aymerich i Carreras. Joaquim Amat i Llopart tindrà també com el seu pare i el seu avi un paper destacat en la ciutat. Alcalde i cap local de la falange del 1940 al 1945, vice-president de l'Institut Industrial i diputat provincial. Actualment resideix a Barcelona.

El 1945 mor Lluís Amat i la seva part es heretada per les seves filles Montserrat —soltera— Júlia —casada amb Miquel Rambla i Castells— i Carme —casada amb Joan Joly i Fontanals. La usdefruitària, serà però la mare, Francesca Badrinas i Sala, vda. Amat. Aquest any l'empresa tenia 145 treballadors.

El 31 de maig de 1952 Aymerich i Amat —societat regular col·lectiva— es transforma en societat anònima amb el nom d'Aymerich i Amat, S. A. El capital social s'amplia a 7.500.000 ptes.

Amb les riades de 1962, Aymerich i Amat, S. A. i altres indústries que s'aixoplugaven a l'edifici com l'assortiment de Cunillera Alsina i els torçats i fantasies d'Amadeu Vila, van sofrir greus perjudicis. Aymerich i Amat valorà les seves pèrdues en 20 milions, a part de 8.000.000 més en l'edifici propietat de "Fomento de la Industria". Les indústries tèxtils perjudicades reberen crèdits tous per a reconstruir-se, sense interès els tres primers anys i del 3,75% al 4,25% els anys següents. El maig de 1970 Aymerich i Amat, S. A. amplia el seu capital a 15.000.000. Pocs anys després començaria una crisi tèxtil que en una vintena d'anys deixaria el sector a un nivell gairebé residual. El 1976 tancava l'empresa i el 1978 tancà la darrera empresa que encara s'ubicava al vapor. A finals de 1983 la Generalitat comprà l'edifici i hi instal·là el Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya.